

de, vil ministeren så i det mindste sørge for, at den slags begivenheder altid kommer til at foregå inden for fængslets mure og ikke udenlands rundtomkring i verden?

Karsten Nonbo (V):

Ja, jeg vil blot spørge ministeren lige så forsigtigt for ikke at få for store ambitioner og forventninger, om det er sådan, at man ved de her udenlandsrejser i det mindste afgrænser udenlandsreisen til kun at gælde lande, som vi i hvert fald i det mindste har udleveringsaftaler med, såfremt de indsatte eventuelt skulle flygte fra kurset, når de er udenlands?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til hr. Skaarup: Det foregår for egen regning. Også i det konkrete tilfælde her er det foregået for egen regning. Det lever fuldt op til de regler, hvorefter vi administrerer kriminalforsorgen. Det lever fuldt op til de forudsætninger, der er for den straffuldbyrdelseslov, som er vedtaget her i Folketinget i maj måned sidste år, og som træder i kraft her til sommer.

Det er altså fuldt i overensstemmelse med reglerne. På trods af det har jeg så indskærpet over for Direktoratet for Kriminalforsorgen, at i fremtiden skal det altså ikke bare være et væsentligt led, men det skal også være et nødvendigt led i uddannelsen. Og i den konkrete sag er der altså administreret ud fra de gældende regler. I fremtiden skal man administrere ud fra, at det skal være ekskursioner, der er et nødvendigt led i den pågældendes uddannelse.

Til hr. Nonbo vil jeg tilkendegive, at det jo ikke er sådan, at alle indsatte i fængslerne under deres udslusning kommer på ekskursioner i udlandet. De ekskursioner, der bliver afholdt, går som hovedregel til de nordiske lande, og vi har en nordisk retsenhed, så dér vil både fuldbyrdelse af straf, idømmelse af straf for forbrydelser, der måtte være begået i pågældende lande, kunne dømmes også over for vores statsborgere på samme vis, som vi kan gøre det mod nordiske statsborgere her i landet, og der er også udleveringsaftaler.

Så hvis der skulle være eksempler på, at der kan være indsatte i fængslerne, der har deltaget i udlandsophold med uddannelsesmål og -sigte i andre lande, vil jeg naturligvis tage det op med Direktoratet og drøfte det. Jeg er helt enig i det, som spørgeren lægger til grund, at der skal være sikkerhed for, at der i hvert fald er udlevering knyttet til de lande, hvor ophold tages.

Peter Skaarup (DF):

Jamen, jeg kunne godt tænke mig lige at få uddybet, om det sidste, som ministeren svarer her, kan bekræftes. Og vil ministeren så tage et initiativ til at sikre, at det ikke kan lade sig gøre at komme til lande, hvor der ikke er udleveringsaftaler? Må jeg minde om, at f.eks. i forhold til Spanien var det jo sådan, at den rederidirektørs skæbne, som mange har diskuteret, blev afgjort af, at pågældende ikke kunne udleveres til Danmark. Altså, man kunne ikke få fat i den pågældende i Spanien på det pågældende tidspunkt, selv om vedkommende stod til retsforfølgelse i Danmark. Det er jo Ole B. Hansen, vi taler om her. Og det lykkedes ham faktisk at undslå sig, fordi der var en frist, som han skulle udleveres inden for, og det nåede man så ikke.

Så derfor er der på det her punkt et meget interessant spørgsmål, nemlig om ministeren for alvor vil sikre sig, at man ikke fremover kan tage til lande, hvor det ikke kan lade sig gøre at få folk sendt tilbage fra.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu sammenblander hr. Skaarup to fuldstændig vidt forskellige sager. Den, der drejer sig om hr. Ole B. Hansen, kender hr. Skaarup fra mange, mange samråd med mig og mange skriftlige besvarelser, jeg har givet til hr. Skaarup. Her var der altså tale om, at de spanske myndigheder ikke mente, at det forhold, som Ole B. Hansen var dømt for ved en dansk domstol, var en strafbar handling i Spanien. Derfor kunne man ikke udlevere, selv om man i Spanien er forpligtet af den europæiske udleveringskonvention.

Man nåede først frem til på et meget, meget sent tidspunkt efter en meget, meget stor og ihærdig indsats fra mine medarbejdere i Justitsministeriet at overbevise de spanske myndigheder om, at de faktisk godt kunne udlevere efter de spanske regler og efter de forpligtelser, der påhviler også efter den europæiske udleveringskonvention. Og så var der indtrådt forældelse.

Det er baggrunden for, at jeg nu har fået Folketingets tilslutning hertil ved en lovgivning, at der ikke kan indtræde forældelse, når den pågældende dømte selv undslår sig påbegyndelse af afsoning. Jeg er glad for at have fået Folketingets samtykke til det, så vi ikke får flere af den type sager. Hurtig handling her. Et problem opstår, regeringen handler, og lovgivningen bliver gennemført.

I den her konkrete sag har Folketinget også lovgivet. Heri er forudsat, at indsatte kan få fri